

بیانیه سیاست‌های سرمایه‌گذاری (IPS) صندوق سهامی اهرمی پیشران پارسیان

هدف بیانیه سیاست‌های سرمایه‌گذاری، ارائه چارچوب کلی سیاست‌های سرمایه‌گذاری صندوق سرمایه‌گذاری سهامی اهرمی پیشران پارسیان می‌باشد. در این بیانیه اهداف کلی سرمایه‌گذاری و استراتژی مدیران برای دستیابی به این اهداف شرح داده خواهد شد و همچنین می‌تواند به‌عنوان معیاری در جهت ارزیابی عملکرد مدیران سرمایه‌گذاری باشد.

اطلاعات کلی صندوق:

صندوق سرمایه‌گذاری سهامی اهرمی پیشران پارسیان در تاریخ ۱۳۹۰/۰۱/۲۸ با دریافت مجوز فعالیت از سازمان بورس و اوراق بهادار به‌عنوان صندوق سرمایه‌گذاری موضوع بند ۲۰ ماده ۱ قانون بازار اوراق بهادار مصوب آذر ۱۳۸۴ آغاز به کار نمود. این صندوق از نوع صندوق‌های سرمایه‌گذاری در سهام بوده و بخش عمده منابع این صندوق صرف سرمایه‌گذاری در سهام و حق تقدم سهام می‌شود.

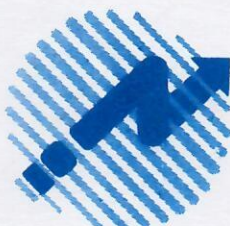
الف) اهداف و استراتژی سرمایه‌گذاری

هدف از تشکیل صندوق سرمایه‌گذاری، تجمع سرمایه‌های سرمایه‌گذاران خرد و تشکیل یک سبد از دارایی‌ها (سهام و حق تقدم، اوراق مشتقه، اوراق بدهی، سپرده بانکی، واحدهای صندوق‌های سرمایه‌گذاری و گواهی سپرده کالایی) و مدیریت آن است. تجمع سرمایه‌ها در صندوق سرمایه‌گذاری، دارای مزایایی از جمله مدیریت حرفه‌ای دارایی‌ها توسط کارشناسان خبره، کاهش سرانه هزینه‌های تحلیل، بررسی، ارزش‌گذاری، خرید و فروش سرمایه‌گذاری‌ها، امکان کاهش قابل توجه ریسک از طریق متنوع‌سازی سرمایه‌گذاری‌ها نسبت به سرمایه‌گذاری انفرادی است.

هدف از سرمایه‌گذاری در این صندوق، در مرتبه اول کسب بهترین نرخ بازدهی در دسترس با استفاده از فرصت‌های سرمایه‌گذاری در سهام، حق تقدم سهام و سایر دارایی‌های مجاز سرمایه‌گذاری بر اساس تحلیل شرایط بازار و متغیرهای کلان اقتصادی است و در مرتبه بعد کسب سود مازاد تعدیل شده با ریسک است.

مهم: صندوق سهامی اهرمی پیشران پارسیان مشابه دیگر صندوق‌های سهامی فاقد تضمین سودآوری بوده و فعالیت صندوق به منظور حصول اطمینان از رعایت مقررات قانونی و مصوبات سازمان بورس و اوراق بهادار و شفافیت اطلاعاتی، تحت نظارت سازمان بورس و اوراق بهادار می‌باشد.

باتوجه به اینکه این صندوق از نوع صندوق‌های سهامی است، مدیران سرمایه‌گذاری صندوق باتوجه به حدنصاب‌های تعیین شده توسط سازمان بورس و اوراق بهادار به شرح جدول ذیل اقدام به تخصیص دارایی‌ها می‌نمایند. لازم به ذکر است که ممکن است حد نصاب‌های ذیل توسط ابلاغیه‌های بعدی سازمان بورس و اوراق بهادار دستخوش تغییراتی شود که بدیهی است که مدیران سرمایه‌گذاری تغییرات موردنظر سازمان بورس و اوراق بهادار را در تخصیص دارایی‌ها اعمال خواهند نمود.

مهر

مهر

حدنصاب ترکیب دارایی‌های صندوق‌های سرمایه‌گذاری "در سهام"

ردیف	موضوع سرمایه‌گذاری	توضیحات
۱	سهام پذیرفته شده در بورس تهران یا بازار اول و دوم فرابورس ایران، سهام قابل معامله در بازار پایه فرابورس ایران و حق تقدم سهام و قرارداد اختیار معامله سهام آن‌ها و واحدهای سرمایه‌گذاری "صندوق‌های سرمایه‌گذاری غیر از اوراق بهادار" ثبت شده نزد سازمان	حداقل ۷۰٪ از کل دارایی‌های صندوق
(۱-۱)	سهام و حق تقدم سهام قابل معامله در بازار پایه فرابورس ایران و قرارداد اختیار معامله سهام مربوطه	حداکثر ۱۰٪ از کل دارایی‌های صندوق
(۲-۱)	سهام و حق تقدم سهام منتشره از طرف یک ناشر و قرارداد اختیار معامله همان	حداکثر ۱۰٪ از کل دارایی‌های صندوق
(۳-۱)	سهام، حق تقدم سهام و قرارداد اختیار معامله سهام طبقه‌بندی شده در یک صنعت	حداکثر ۳۰٪ از کل دارایی‌های صندوق
(۴-۱)	سهام و حق تقدم سهام منتشره از طرف یک ناشر	حداکثر ۵٪ از اوراق منتشره ناشر
(۵-۱)	اخذ موقعیت خرید در قرارداد اختیار معامله سهام	حداکثر ۵٪ از ارزش روز سهام و حق تقدم سهام صندوق
(۶-۱)	اخذ موقعیت فروش در قرارداد اختیار معامله خرید سهام	حداکثر به تعداد سهام پایه موجود در پرتفوی مجاز سرمایه‌گذاری صندوق در سهام
(۷-۱)	واحدهای سرمایه‌گذاری "صندوق‌های سرمایه‌گذاری غیر از اوراق بهادار"	حداکثر ۵٪ از کل دارایی‌های صندوق و تا سقف ۳۰٪ از تعداد واحدهای صندوق سرمایه پذیر که نزد سرمایه گذاران می باشد.
۲	گواهی سپرده کالایی پذیرفته شده نزد یکی از بورس‌ها	حداکثر ۵٪ از کل دارایی‌های صندوق
۳	گواهی سپرده بانکی و سپرده بانکی	حداکثر ۱۵٪ از کل دارایی‌های صندوق
۴	اوراق بهادار با درآمد ثابت بدون ضامن و با رتبه اعتباری قابل قبول	حداکثر ۲۰٪ از ارزش کل دارایی‌های صندوق و مشروط بر اینکه سرمایه‌گذاری در هر ورقه از ۱۰٪ کل دارایی‌های صندوق و ۳۰٪ کل اوراق بهادار منتشره از طرف یک ناشر بیشتر نباشد.

ب) روش‌های انتخاب و نظارت بر گزینه‌های سرمایه‌گذاری

انتخاب گزینه‌های سرمایه‌گذاری و نظارت بر آن‌ها در صندوق به دو قسمت اصلی تقسیم‌بندی می‌شود:

۱) دارایی‌های دارای ریسک

در انتخاب دارایی‌های دارای ریسک در چارچوب‌های قوانین، مقررات و حدنصاب‌های تعیین شده توسط سازمان بورس و اوراق بهادار، موارد ذیل مورد بررسی قرار می‌گیرد:

[Signature]

[Signature]

■ **ارزیابی وضعیت بنیادی:** تحلیل بنیادی، به بررسی ارزش ذاتی دارایی‌ها بر مبنای توانایی این دارایی‌ها در ایجاد جریان‌های نقدی ورودی و ایجاد ارزش برای دارندگان خود می‌پردازد. تحلیلگران بنیادی به تجزیه و تحلیل صورت‌های مالی و ارزیابی آن‌ها پرداخته و سپس با استفاده از روش‌های ارزشیابی مختلف به بررسی ارزش ذاتی این دارایی‌ها می‌پردازند. مدیران سرمایه‌گذاری صندوق با بهره‌گیری از تحلیل‌های بنیادی دارایی‌های مستعد رشد و ارزشمند بازار را شناسایی نموده و به سرمایه‌گذاری در آن‌ها می‌پردازند.

■ **ارزیابی وضعیت تکنیکال:** تحلیل تکنیکال به صورت خلاصه، به بررسی روند قیمتی دارایی‌ها می‌پردازد. پایه و اساس این روش بر این موضوع استوار است که روند قیمت دارایی، نشان‌دهنده اتفاقات، رویدادها و دیدگاه سرمایه‌گذاران نسبت به این دارایی است و تمام اطلاعات موجود، خود را در قیمت دارایی نشان می‌دهد. تحلیلگران تکنیکال تلاش می‌کنند تا با بررسی روند قیمتی گذشته دارایی‌ها و با استفاده از ابزارها و روش‌های متنوع طراحی شده به این منظور، روند حرکت قیمتی دارایی در آینده را تخمین بزنند. استفاده درست از تحلیل تکنیکال و ابزارهای موجود در آن موجب می‌شود تا سرمایه‌گذاری و خروج از سرمایه‌گذاری در بهترین نقاط قیمتی صورت گرفته و هم جهت با روند بازار سرمایه‌گذاری صورت پذیرد. مدیران سرمایه‌گذاری صندوق با بهره‌مندی از تحلیل‌های تکنیکال دارایی‌های مدنظر، حرکات قیمتی آن‌ها را تحت نظر گرفته و با تعیین نقاط حمایت و مقاومت این دارایی‌ها و بررسی روند قیمتی تخمینی آن‌ها در آینده، سرمایه‌گذاری را انجام می‌دهند.

■ **ارزش‌گذاری:** مدیران سرمایه‌گذاری باتکیه بر روش‌های ارزش‌گذاری، اقدام به ارزش‌گذاری سهام و شناسایی سهام ارزنده نموده و سپس اقدام به سرمایه‌گذاری می‌نمایند. برخی از این روش‌ها به شرح ذیل است:

○ ارزش‌گذاری مبتنی بر تنزیل جریان‌های نقدی:

تنزیل جریان‌های نقدی یا روش DCF یک روش ارزش‌گذاری است که از آن در جهت تخمین ارزش سرمایه‌گذاری استفاده می‌شود. این روش، ارزش‌گذاری را بر اساس جریان‌های نقدی مورد انتظار آتی انجام می‌دهد یا به عبارت دیگر این روش تلاش می‌کند تا ارزش سرمایه‌گذاری امروز را بر اساس پیش‌بینی‌هایی از میزان پولی که در آینده ایجاد خواهد شد بسنجد.

○ ارزش‌گذاری نسبی:

نسبت قیمت به سود هر سهم یکی از ابزارهای رایج و متداول تحلیل وضعیت شرکت‌ها، صنعت و بازار است. این نسبت که به ضریب سودآوری نیز معروف است حاصل تقسیم قیمت سهم بر درآمد هر سهم آن شرکت است و در واقع رابطه بین قیمت هر سهم شرکت با سود آن را نشان می‌دهد. با این معیار می‌توان شرکت‌های یک صنعت را مورد مقایسه قرار داد یا هر شرکت را با متوسط صنعت تطبیق داد. از سایر روش‌هایی مورد استفاده در این دسته می‌توان به ضریب قیمت به فروش نیز اشاره نمود.

○ ارزش‌گذاری مبتنی بر ارزش دارایی‌ها:

رویکرد سرمایه‌گذاری مبتنی بر ارزش دارایی‌های شرکت‌ها نیز یکی از روش‌های مورد استفاده در انتخاب سهام مورد نظر می‌باشد. بسته به ماهیت عملیات شرکت این روش می‌تواند از درجات اهمیت متفاوتی برخوردار باشد.

■ **نقدشوندگی:** نقدشوندگی یکی از مهم‌ترین عوامل مؤثر در بررسی گزینه‌های سرمایه‌گذاری است. گزینه‌های مورد بررسی برای سرمایه‌گذاری می‌بایست به گونه‌ای انتخاب شوند که ورود و خروج صندوق به آن‌ها بدون اثرگذاری بر روند قیمتی و وضعیت بازار این دارایی‌ها صورت پذیرد و تبدیل این دارایی‌ها به وجه نقد در کمترین زمان ممکن، امکان‌پذیر باشد.

۲) دارایی‌های با درآمد ثابت

در انتخاب دارایی‌های با درآمد ثابت در چارچوب‌های قوانین، مقررات و حدنصاب‌های مقرر در امیدنامه صندوق، به موارد ذیل توجه می‌شود:

■ **نرخ بازده تا سررسید:** نرخ بازده تا سررسید دارایی‌های خریداری شده برای صندوق حتی‌الامکان می‌بایست در بازه زمانی خریداری، نزدیک به میانگین سه‌ماهه نرخ بازده تا سررسید دارایی‌های مشابه و یا در صورت عدم وجود دارایی‌های مشابه، نزدیک به میانگین سه‌ماهه نرخ بازده تا سررسید اسناد خزانه اسلامی با سررسید مشابه باشد.

■ **دیرش:** مدیران سرمایه‌گذاری با توجه به چشم‌انداز تحلیلی خود از آینده نرخ بهره و نوسانات آن، دیرش دارایی‌های درآمد ثابت صندوق را به گونه تعیین نمایند که سودآوری صندوق با کمترین نوسان ممکن مواجه گردد.

■ **نقدشوندگی:** نقدشوندگی یکی از مهم‌ترین عوامل مؤثر در بررسی گزینه‌های سرمایه‌گذاری است. گزینه‌های مورد بررسی برای سرمایه‌گذاری می‌بایست به گونه‌ای انتخاب شوند که ورود و خروج صندوق به آن‌ها بدون اثرگذاری بر روند قیمتی و وضعیت بازار این دارایی‌ها صورت پذیرد و تبدیل این دارایی‌ها به وجه نقد در کمترین زمان ممکن، امکان‌پذیر باشد.

ج) تعیین معیارهای ارزیابی عملکرد مدیران سرمایه‌گذاری

عملکرد مدیران سرمایه‌گذاری صندوق توسط کمیته سیاست‌گذاری سرمایه‌گذاری و مدیریت ریسک در بازه‌های زمانی سه‌ماهه که شروع آن‌ها از آغاز سال مالی صندوق است، بررسی و ارزیابی می‌شود.

د) سیاست‌های شناسایی انواع ریسک‌های مترتب بر سرمایه‌گذاری انجام شده و شیوه‌های اندازه‌گیری، مدیریت و افشای آن‌ها

مهر

مهر

جهت کاهش ریسک سرمایه‌گذاری‌ها در کنار افزایش بازدهی، تمهیداتی از جمله نقش نظارتی ارکان حسابرس و متولی توسط صندوق اندیشیده شده است. با این وجود، همواره احتمال وقوع زیان در سرمایه‌گذاری‌های صندوق وجود دارد. در بخش ذیل به اختصار به مهم‌ترین ریسک‌های پیش روی صندوق اشاره شده است:

▪ ریسک تغییر قیمت (ریسک بازار):

قیمت اوراق بهادار موجود در پرتفوی صندوق تحت تأثیر ریسک‌های سیستماتیک و غیرسیستماتیک متعددی است که این ریسک‌ها می‌تواند ارزش دارایی‌های صندوق را با نوسان مواجه سازد. مدیران سرمایه‌گذاری صندوق ضمن تحلیل و بررسی ریسک‌های مترتب بر صندوق با استفاده از اقداماتی نظیر متنوع‌سازی پرتفوی، نسبت به کاهش ریسک‌های مزبور اقدام می‌نمایند.

▪ ریسک نقدینگی:

ریسک نقدینگی به معنی عدم توانایی ایفای تعهدات مالی در زمان مقرر است. برای مدیریت این ریسک مدیران سرمایه‌گذاری صندوق‌ها باید تصویر روشنی از جریان‌های ورودی و خروجی صندوق در آینده داشته باشند. جریان‌های نقدی خروجی یک صندوق می‌تواند قطعی یا احتمالی باشد. جریان‌های نقدی احتمالی جزو مواردی است که نیازمند پیش‌بینی بوده و باید برای مدیریت صندوق در شرایط بحرانی، از قبل برای حجم خروج منابع از صندوق برآوردهایی صورت پذیرد. پیش‌بینی شکاف نقدینگی صندوق می‌تواند تصویر مناسبی از میزان ورود و خروج منابع صندوق از محل‌های مختلف را به مدیر پرتفوی نشان داده و رهنمودی برای تصمیمات آینده باشد. شکاف نقدینگی با پیش‌بینی جریان‌های خروجی احتمالی محاسبه شده و برای مدیریت ریسک نقدینگی در اختیار مدیران سرمایه‌گذاری صندوق قرار می‌گیرد.

▪ ریسک نرخ بهره:

تغییرات نرخ بهره به‌عنوان یکی از عوامل مهم بر ارزش‌گذاری اوراق بهادار، می‌تواند ارزش دارایی‌های پرتفوی صندوق را تحت تأثیر قرار دهد.

▪ ریسک نقدشوندگی:

این ریسک به میزان قابلیت تبدیل شدن یک دارایی به وجه نقد اشاره دارد. افزایش ریسک نقدشوندگی، یعنی کاهش امکان تبدیل شدن دارایی‌ها به وجه نقد، می‌تواند مقدمه‌ای برای افزایش ریسک نقدینگی بوده و صندوق را در ایفای تعهدات خود با مشکل روبرو کند.

▪ ریسک تمرکز:

یکی از ابتدایی‌ترین اصول مدیریت صندوق‌های سرمایه‌گذاری، رعایت تنوع‌بخشی است. ریسک تمرکز به معنی کاهش میزان تنوع‌بخشی پرتفوی سرمایه‌گذاری بوده و در تمام کلاس‌های دارایی از جمله سپرده‌های بانکی، اوراق با درآمد ثابت و سهام اهمیت ویژه‌ای دارد. رعایت تنوع‌بخشی دارایی‌ها باعث کاهش ریسک غیرسیستماتیک صندوق می‌شود.

▪ ریسک تطبیق:

این ریسک به معنی عدم رعایت قانون و مقررات مربوطه و مواجهه با جرایم احتمالی است. برای مدیریت این ریسک مدیران سرمایه‌گذاری صندوق به‌صورت مستمر درصد سرمایه‌گذاری در هر کلاس دارایی و اجزای هر کلاس دارایی را با نصاب‌های مشخص شده در قانون مقایسه نموده و در صورت وجود انحراف سعی در رفع آن خواهد داشت.

▪ ریسک نکول:

عدم بازپرداخت اصل مبلغ اسمی را به‌اصطلاح نکول و ریسک مرتبط با آن را ریسک نکول می‌نامند. این امر باعث تحمیل زیان به صندوق و به‌تبع آن سرمایه‌گذاران خواهد شد. از این‌رو مدیران سرمایه‌گذاری این صندوق همواره در صدد سرمایه‌گذاری در اوراقی هستند که دارای ناشر معتبر و کم‌ریسک هستند.

ه) سیاست‌های پایش و بازبینی عملکرد سرمایه‌گذاری در ادوار میان‌دوره‌ای و انجام اصلاحات لازم

مدیران سرمایه‌گذاری صندوق به‌صورت مداوم عملکرد صندوق را پایش نموده و در صورت لزوم، بازبینی‌های لازم در دارایی‌های صندوق را اعمال می‌کنند. مدیران سرمایه‌گذاری به‌صورت دوره‌ای، عملکرد بازدهی صندوق را نسبت به دوره‌های مشابه زمانی در ادوار گذشته و همچنین نسبت به سایر صندوق‌های سرمایه‌گذاری مشابه بررسی نموده و در صورت مشاهده انحرافات منفی معنادار، نسبت به بررسی دلایل و علل انحراف اقدام نموده و اصلاحات لازم را اعمال می‌نمایند؛ بنابراین عملکرد سرمایه‌گذاری صندوق از طریق معیارهای ذیل صورت می‌گیرد:

- بازدهی شاخص کل بورس
 - شاخص بتا: تلاش مدیران سرمایه‌گذاری بر حفظ بتای صندوق در دامنه ۰.۷ تا ۱.۳ می‌باشد.
 - تغییرات خالص ارزش دارایی‌ها نسبت به سایر صندوق‌های سرمایه‌گذاری مشابه
 - نرخ بازده سایر صندوق‌های سرمایه‌گذاری مشابه
- چنانچه اختلاف بازدهی سالانه صندوق و شاخص کل بیش از ۱۰ درصد در جهت منفی باشد، کمیته سرمایه‌گذاری اقدام به برگزاری جلسه اضطراری جهت اصلاح پرتفوی صندوق در بازه زمانی یک ماهه، می‌نماید.

و) سیاست‌های انجام ادواری آزمون‌های بحران به‌منظور مصون‌سازی سرمایه‌گذاری و مدیریت ریسک در

شرایط بحرانی

به‌منظور مصون‌سازی پرتفوی از شرایط بحرانی و مدیریت ریسک، مطالعه جامع و ادواری بر زمینه‌های ذیل صورت می‌گیرد:

- تحلیل فضای سیاسی داخل و خارج و تحلیل ریسک سیاسی
- تحلیل اقتصاد جهانی و پیگیری و پایش و تحلیل اثر مؤلفه‌ها و شاخص‌های اقتصاد جهانی بر بازار داخل

محمد

سید

- تحلیل اقتصاد کلان داخلی از منظر بودجه سال و تأثیرات آن بر بازارهای هدف، تحلیل سیاست‌های دولت در مقابله با شرایط تورم و رکود، تحلیل جابه‌جایی سرفصل‌های بودجه‌ای و اثرات آن بر اقتصاد، تحلیل کسری بودجه

- تحلیل بازارهای موازی بالاخص بازار ارز، طلا، مسکن و...

با بررسی پارامترهای فوق و طراحی چندین سناریو برای شاخص‌های کلان اقتصادی به‌ویژه نرخ بهره، عملکرد صندوق طی هر یک از این سناریوها مورد ارزیابی قرار گرفته و در صورت تحقق، استراتژی‌های لازم برای مصون‌سازی دارایی‌های صندوق تا حد ممکن تدوین می‌شود.

ز) سیاست‌های بازنگری و به‌روزرسانی "بیانیه سیاست‌های سرمایه‌گذاری صندوق" در ادوار مختلف
باتوجه به تغییرات پیوسته شرایط اقتصادی کشور، سیاست‌های پولی و مالی دولت، تغییر قوانین و مقررات ناظر بر فعالیت صندوق‌ها و همچنین احتمال بروز تغییرات در اساسنامه و امیدنامه صندوق، بیانیه سیاست‌های سرمایه‌گذاری صندوق، در بازه‌های زمانی سالانه از زمان تصویب، بازنگری و به‌روزرسانی خواهد شد.

ح) تعیین فرایند انتخاب و ارزیابی مدیران سرمایه‌گذاری به همراه معیارها و روش‌های جایگزینی آن‌ها
تعیین مدیران سرمایه‌گذاری صندوق با در نظر گرفتن شرایط و الزامات مندرج در قوانین، مقررات و ابلاغیه‌های سازمان بورس و اوراق بهادار و با پیشنهاد کمیته سیاست‌گذاری سرمایه‌گذاری و مدیریت ریسک و تأیید مدیرعامل صندوق صورت می‌گیرد. در صورت استعفا و یا احراز عدم صلاحیت (به تشخیص کمیته سیاست‌گذاری سرمایه‌گذاری و مدیریت ریسک و تأیید مدیرعامل صندوق) مدیران سرمایه‌گذاری فعلی صندوق، نیاز به جایگزینی مدیران سرمایه‌گذاری خواهد بود که در این صورت، مدیرعامل ظرف حداکثر ۶۰ روز کاری و به پیشنهاد کمیته سیاست‌گذاری سرمایه‌گذاری و مدیریت ریسک اقدام به جذب و استقرار مدیر سرمایه‌گذاری جدید خواهد نمود. در طی این مدت، در صورت استعفا، مدیران سرمایه‌گذاری فعلی اداره صندوق را تا زمان استقرار مدیر سرمایه‌گذاری جدید بر عهده خواهند داشت و در صورت احراز عدم صلاحیت، مدیریت صندوق تا زمان استقرار مدیر سرمایه‌گذاری جدید، بر عهده مدیرعامل مدیر صندوق خواهد بود.

ی) اطلاع‌رسانی گزارش‌ها

مدیر صندوق موظف است در فواصل زمانی مشخص صورت‌های مالی و گزارش عملکرد خود را ارائه نماید و سرمایه‌گذاران می‌توانند با مراجعه به تارنمای کدال و یا تارنمای صندوق گزارش مزبور را مطالعه نموده و از وضعیت صندوق آگاه گردند.

